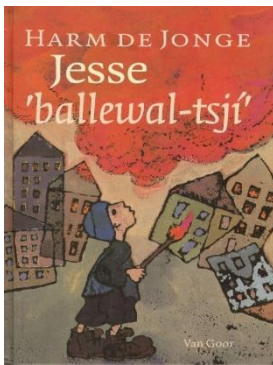

הנסיך מפלסטלינה

מחזה מקורי מאת רענן פז

המחזה נכתב בהשראת הספר "ייסה, בלוואל-צ'יי" מאת הסופר ההולנדי, הארם דה יונגה

הספר יצא לאור בעברית בשנת 2008 בהוצאת ידיעות אחרונות – ספרי חמד בשם "ריקוד של נסיך"

כל הזכויות למחזה 'הנסיך מפלסטלינה' שמורות לרענן פז

ת.ז. 039900972

הר הצופים 52, דירה 11, רחובות

ליצירת קשר: pazraanan@gmail.com טל' 0524378878

המחזה הוצג לראשונה בפסטיבל חיפה הבינלאומי להצגות ילדים 2018, בבימויו של דיוויד בילנקה ובהשתתפותם של השחקנים עומר יצחקי (בתפקיד יסה), אורן הגני (בתפקיד רוג'ר) והמוזיקאי אסף רוט (בתפקיד: בוליין הנגן, אבא של רוג'ר, קצין נאצי)

בתחרות פרסים שהתקיימה במסגרת הפסטיבל זכתה ההצגה בפרס המחזה הטוב ביותר למחזאי רענן פז, פרס השחקנית הטובה ביותר לשחקנית עומר יצחקי, פרס המוזיקה החיה הטובה ביותר למוזיקאי אסף רוט ופרס ההצגה הטובה ביותר.

צילום: יוסי צבקר

מימין לשמאל: עומר יצחקי בתפקיד יסה, אורן הגני בתפקיד רוג'ר

המקום:

הולנד

הזמן:

מלחמת העולם השנייה

דמויות:

רוג'ר בן 9, מספר הסיפור, ילד הולנדי נוצרי. גר עם ההורים שלו בחלק הבטוח של העיר. הוא ילד עדין, רגיש וסקרן מאוד.

יסה בת 9, ילדה הולנדית יהודייה. מאז שהחיילים הנאצים לקחו את ההורים שלה היא שורדת לבדה כשהיא מחופשת לילד.

מערכה ראשונה:**תמונה ראשונה:**

רוג'ר: אני זוכר את הפעם הראשונה שראיתי את הנסיך. הייתי אז בן תשע... תשע וקצת. זה היה יום גשום מאוד. עמדתי ליד החלון בחדר שלי והסתכלתי לכיוון כיכר החיילים. כמה חיילים עמדו בכיכר וניסו למצוא מסתור מהגשם. אלה היו חיילים נאצים שכבשו את הולנד ומאז הם שולטים בעיר שלנו. לפתע - יד קטנה נגלתה מול עיניי ומשכה שקית מזון מתחת לרגליים של אחד החיילים שנמנם בגיפ. בהתחלה חשבתי שאני מדמיין, אבל אז ראיתי צללית נעלמת בחשיכה. דבר אחד הייתי בטוח, הצללית שראיתי לא הייתה צללית של גבר, אלא של ילד.

קוראים לי רוג'ר, אני בן תשע וקצת. נולדתי לפני שהתחילה המלחמה. פעם שאלתי את אבא - (פונה למוסיקאי) אבא, על מה נלחמים?

האב (מוסיקאי): כשתגדל תבין.

רוג'ר: זה ממש עצבן אותי. ידעתי שאם אצליח לפגוש את ילד הצללים הזה ודאי הוא יגלה לי את האמת והחלטתי שאני חייב לפגוש אותו. שמת לי לב, שהילד ברח לכיוון המזרח השחור, לשם הנאצים לוקחים את כל היהודים.

ימים שלמים ישבתי, חיכיתי ותצפתי לכיוון כיכר החיילים עד שיום אחד שוב ראיתי אותו מתגנב בין ההמון. מיד צעקתי לאימא שאני הולך לבקר את הנסן, פתחתי את הדלת ורצתי במדרגות. כשהגעתי למטה הוא כבר לא היה שם. המשכתי לתור בעיניי לכל עבר, ואז ראיתי אותו. מבטינו הצטלבו, כאילו הוא ידע שעוקבים אחריו, שאני עוקב אחריו. צעקתי "הי, ילד, עצור!" הוא הסתובב והתחיל לרוץ. ככל שהתקרבתי הוא הגביר את צעדיו. הוא פנה ימינה בסמטת ויטלאטון ואני אחריו, המשך לרוץ לכיוון רחוב קובה ואני אחריו, פתאום עשה סיבוב מהיר, פניה חדה לסמטת מנסרי העץ.

רוג'ר (פונה למוסיקאי בהולנדית): Sorry, heb je gezien waar de jongen naartoe rende ?

(תרגום: סליחה, ראית לאן הילד רץ?)

Hij rende daarheen (בהולנדית): המוסיקאי

(תרגום: הוא רץ לשם)

רוג'ר : נכנס לרחוב הסנדלרים ונעלם. איך זה יכול להיות? כמו רוח רפאים הילד הזה.
 (קול סירנות עולה ברקע) הסירנות של המלחמה. עוד רגע תהיה הפצה, אני חייב
 להסתתר! אבל איפה אני? הלכתי לאיבוד! כל הגוף שלי רעד, הראש שלי הסתחרר,
 אני זוכר שניסיתי לנשום עמוק עד שפתאום נפלתי על האדמה ו...

תמונה שנייה:

(רוג'ר מתעורר במרתף נטוש, המחבוא של יסה)

רוג'ר : מה זה? איפה אני? (רוג'ר מבחין ביסה) תתרחק ממני!

יסה : ששש... תהיה בשקט! אתה רוצה שהחיילים ישמעו אותך?

רוג'ר : מה אתה רוצה ממני? תתרחק

יסה : אני לא רוצה ממך כלום, בלאוול צ'י, אתה זה שעוקב אחריי.

רוג'ר : אני לא!

יסה : אתה כן.

רוג'ר : איך הגעתי לכאן בכלל?

יסה : הייתה הפצה, התעלפת אז סחבתי אותך לכאן.

רוג'ר : באמת?

יסה : ישנת כמו תינוק.

(רוג'ר מחפש את היציאה)

יסה : אם אתה מתכוון לברוח כדאי שתדע שיש עוצר עכשיו.

רוג'ר : מה?! אימא שלי תשתגע אם לא אגיע הביתה!

יסה : אז תלך.

רוג'ר : אבל אבא שלי אומר שאם הנאצים רואים מישהו מסתובב בזמן עוצר הם
 יכולים לחשוב שהוא אויב ולירות בו.

יסה : אבא שלך צודק, אבל אני לא מפחד מהנאצים, בלוואל צ'י!

רוג'ר : מה זה בְּלוּוַאל צ'י ? (אומר בהגייה לא נכונה בלוואל צ'י)

יסה : אתה לא יודע? כולם אומרים את זה פה.

רוג'ר : מה זה פה?

יסה : המזרח השחור

רוג'ר : אני במזרח השחור?! לא, לא.. אסור לי להיות פה! ההורים שלי בטח משתגעים מדאגה. אני חייב לחזור הביתה! מה עשית לי?!

יסה : אם לא היית עוקב אחריי ומתעלף כמו ילדה קטנה, אז לא היית כאן.

(רוג'ר מתחיל לבכות)

יסה : הי... הי! תפסיק לבכות... בנים לא בוכים.

(רוג'ר ממשיך לבכות ויסה מנסה להרגיע אותו בעזרת שיר הבלוואל צ'י)

בלוואל צ'י

יסה : כשאתה קצת עצוב
והלב מרגיש אבוד
כלום לא מסתדר
העולם סביבך בוער
תגיד בלוואל צ'י - הכול יעבור

כשאתה לבדך
אין אף חבר שם בשבילך
העיניים מתכווצות
הדמעות אינן עוצרות
תגיד בלוואל צ'י - הכול יעבור

פזמון : בלוואל צ'י - זה עושה אותך שמח
בלוואל צ'י - אתה פתאום זורח
בלוואל צ'י - כל ילד כאן יכול
בלוואל צ'י - זה תמיד פותר הכול

(רוג'ר מנסה לומר את מילת הקסם)

רוג'ר : בלוואל צ'י

יסה: זה עושה אותך שמח
 רוג'ר: בלוואל צ'י
 יסה: אתה פתאום זורח
 רוג'ר: בלוואל צ'י
 יסה: אתה מרגיש שזה עובד?
 וזה עוזר להתמודד
 אתה בכלל כבר לא בודד
 נלחם בעוז ומתמודד

יסה: אתה מבין? אומרים בלוואל צ'י כשאתה עצוב.
 רוג'ר: עצוב
 יסה: וגם אם אתה כועס, ולפעמים אפילו סתם אם מתחשק לך.

פזמון:
 רוג'ר: בלוואל צ'י
 יסה: זה עושה אותך שמח
 רוג'ר: בלוואל צ'י
 יסה: אתה פתאום זורח
 רוג'ר: בלוואל צ'י
 יסה: אתה מרגיש שזה עובד?
 רוג'ר: וזה עוזר להתמודד
 אני בכלל כבר לא בודד
 נלחם בעוז ומתמודד
 יסה: בלוואל צ'י
 רוג'ר: בלאוול צ'י

רוג'ר: שיר יפה.

יסה: אבא שלי המציא! רוצה לראות את המצית שלי? (שולפת את המצית מהכיס)

רוג'ר: ואיפה אבא שלך?

יסה: הוא נסע.

רוג'ר: לאן?

יסה : למקום רחוק.

רוג'ר : איזה מקום?

יסה : אתה לא תכיר.

רוג'ר : אני מכיר את כל הארצות וכל ערי הבירה שבעולם.

יסה : אז מה עיר הבירה של צרפת?

רוג'ר : פריז

יסה : אנגליה?

רוג'ר : לונדון

יסה : פלסטלינה?

רוג'ר : אין מקום כזה.

יסה : בטח שיש!

רוג'ר : איפה זה?

יסה : במזרח.

רוג'ר : לא מכיר.

יסה : זאת הממלכה שלי!

רוג'ר : שלך?

יסה : אני הנסיך, אבא שלי המלך ואימא שלי המלכה!

רוג'ר : אתה סתם ממציא!

יסה : אני לא, בלוואל צ'י! הם השאירו אותי כאן לבד כי הם היו חייבים להגן על הממלכה שלנו. וחוץ מזה, שבוע הבא יש לי יומולדת ואבא שלי יבוא לקחת אותי במטוס שלו.

רוג'ר : הוא טייס?

יסה : ברור! בפלסטלינה כולם יודעים להטיס מטוסים, אפילו הילדים.

רוג'ר : לא יכול להיות!

יסה : אל תאמין.

(נשמע רעם, רוג'ר קופץ בבהלה)

יסה : זה רק רעם.

רוג'ר : ידעתי את זה. וחוף מזה, ככה לא נראה נסיד.

יסה : באמת? (יסה הופכת את המעיל שלה לגלימה וחובשת כתר מקרטון) ועכשיו?
בינתיים, עד שאבא שלי יבוא, אני נלחם בחיילים.

רוג'ר : אתה לא יכול, אתה רק ילד.

יסה : אני יכול הכול, בלואל צי!

רוג'ר : תוכיח!

(יסה עושה תנועה מהירה ומכניע את רוג'ר)

רוג'ר : איך אתה יודע להילחם ככה?

יסה : אמרתי לך, אני נסיד ונסיכים צריכים להתאמן כל היום כדי להיות חזקים! איך
קוראים לך?

רוג'ר : רוג'ר

יסה : רוג'ה

רוג'ר : רוג'ר... עם ר'...

יסה : רוג'ה

רוג'ר : רוג'ררר...

יסה : רוג'ה

רוג'ר : לא חשוב... ואיך קוראים לך?

יסה : יסה, הנסיד יסה.

רוג'ר : זה השם האמתי שלך?

יסה : בינתיים.

רוג'ר : אתה לא יכול להחליף שמות.

יסה : אני יכול לעשות מה שבא לי, אני אפילו יכול לירוק אש! אם תבוא לבקר אותי
שוב אראה לך.

רוג'יר : אסור לי לבוא לכאן.

יסה : אז לא תראה! וגם לא תדע מה התוכנית הסודית שלי.

רוג'יר : איזה תכנית?

יסה : איך לנצח את הנאצים. זה סודי, סודי מאוד!

רוג'יר : אני לא אגלה. נשבע! ב... ב... באוסף שלי!

יסה : מה אתה אוסף?

רוג'יר : כל מיני דברים.

יסה : כמו מה?

רוג'יר : אתה תחשוב שזה טיפשי.

יסה : תראה.

(רוג'יר שולף שק קטן מהכיס ומוציא מתוכו בובה קטנה, יסה קופצת לראות)

רוג'יר : בעדינות.

יסה : רוג'יה, אתה משחק עם בובות?

רוג'יר : ידעתי שתצחק עליי! זאת לא בובה זאת נסיכה והכנתי אותה בעצמי.

יסה : לא התכוונתי...

רוג'יר : אתה כמו כולם! גם הנסן השכן שלי אומר שזה אוסף של בנות.

יסה : עזוב, הוא לא מבין כלום השכן שלך. ממה זה עשוי?

רוג'יר : כל מיני דברים

יסה : כמו מה?

רוג'יר : הראש זה כף עץ מהמטבח של אמא שלי, היד זה קפיץ מתכת שמצאתי בכיכר

החיילים, השמלה זה גזרי עיתון שערבבתי עם דבק.

יסה : אלה דברים מדהימים רוג'יה

רוג'יר : ותראה את זה... (מצביע על כפתור בבובה) זה הכפתור של בוליין הנגן! מצאתי

אותו זרוק ברחוב. הכרת אותו? (יסה לוקחת את הבובה ומתרחקת) אה... הכרת?

יסה : מי לא מכיר אותו? בוליין הנגן! כולם הכירו אותו.

רוג'יר : תדע לך שלפני המלחמה הייתי בא עם ההורים שלי למזרח השחור בכל יום שישי רק כדי לראות אותו מנגן. כמה חיכיתי ליום הזה! אתה גם באת?

יסה : לפעמים.

רוג'יר : אז אולי אפילו עמדנו פעם אחד ליד השני ולא ידענו בכלל!

יסה : כן... אולי.

(יסה מציצה החוצה)

רוג'יר : לאן אתה הולך?

יסה : אתה הולך! נגמר העוצר. יש לך חצי שעה עד שיחשיך, זה מספיק זמן בשבילך להגיע הביתה.

רוג'יר : אתה בטוח?

יסה : אני אף פעם לא משקר לחברים שלי.

רוג'יר : אנחנו חברים?

יסה : אם אתה רוצה.

רוג'יר : כן, חברים.

יסה : כשתבוא שוב, אל תשכח להביא אתך אוכל!

רוג'יר : כן... רגע, אני לא בטוח שאני יודע את הדרך חזרה.

(יסה מוציאה דף נייר ומציירת לו מפה קטנה)

יסה : אנחנו נמצאים פה. תלך 500 צעדים עד הקצה של סמטת ויט'לאטון, שם תפנה ימינה. תספור עשרה צעדים ואז....

(היא ממשיכה בהסבר. רוג'יר פונה לקהל)

תמונה שלישית:

רוג'יר : כשהגעתי הביתה אימא רצה אליי, היא כעסה ובכתה בו זמנית. אמרתי לה - "בדרך חזרה מהנסן ראיתי כמה ילדים משחקים כדורגל והצטרפתי אליהם. לא שמתי לב איך הזמן רץ". אני חושב שאימא ידעה ששיקרתי, ובכל זאת חבקה אותי חזק והשביעה אותי לא לאחר יותר לעולם. ואבא אמר -

האב (מוסיקאי) : רוג'ר, הצבא האדום של סטלין בדרך לאירופה, חייבים להיות יותר זהירים!

רוג'ר : אבא, מי ינצח במלחמה?

האב : במלחמה אין מנצחים.

רוג'ר : בלילה שמעתי את אימא ואבא שוב מתווכחים. אימא אמרה שאסור לו לצאת בזמן העוצר ואבא אמר שהוא חייב, אחר כך שמעתי את הדלת נטרקת ואת אימא בוכה. אני לא מבין מה יש לו לחפש בחוץ באמצע הלילה ועליי הוא מעז לכעוס אם אני מאחר אפילו בחצי דקה.

כל הלילה חשבתי רק על יסה - איך הוא ישן לבד. יש לו אוכל? הוא באמת נסיך? אבא שלו באמת יגיע במטוס לקחת אותו? החלטתי שאני חייב לפגוש אותו שוב ולשמוע עוד על הממלכה הקסומה שלו, ובעיקר על התוכנית הסודית.

תמונה רביעית:

(מעבר חד למרתף, יסה מפתיעה אותו)

יסה : אל תזוז! (רוג'ר נבהל וקופא במקום) דבר חלש ואל תזוז.

רוג'ר : למה?

יסה : מתחת לאדמה יש לבה בוערת והיא עומדת להתפרץ.

רוג'ר : (בלחש) אבל איך אתה יודע ש...?

יסה : אני מרגיש! בפלסטלינה יש מלא הרי געש ולפעמים יוצא מתוך האדמה תותח של לבת אש שמגיע עד הציפורים הכי גבוהות שבשמיים. אתה מרגיש את זה?

רוג'ר : לא יודע... אולי.

יסה : אחרי פעם אחת שתהיה בהתפרצות כזאת אתה תדע להרגיש מתי זה בא בדיוק כמוני. (רגע) זהו, נגמר! ידעתי שתבוא שוב, מישהו עקב אחריך?

רוג'ר : הסתכלתי לכל הכיוונים ובלבלתי את האויב

יסה : יפה מאוד. הבאת אוכל?

רוג'ר : (רוג'ר מוציא אוכל, יסה חוטפת מידו ואוכלת כמו חיה) אבא שלי אומר שהצבא האדום מתקרב ועכשיו יהיה יותר מסוכן, בעיקר בלילות.

יסה : אני לא מפחד, בלאוול ציי, משום צבא בשום צבע! אם הם היו בצבעי הקשת אז אולי הייתי חושש, כי אז היה להם את כל הצבעים וזה הרבה כוח, אבל רק צבע אחד זה שטויות. הבטחתי שאראה לך איך אני יורק אש!

רוג'ר : אתה באמת יודע?

יסה : אבל אין לי פה גחליליות.

רוג'ר : גחליליות?

יסה : גחליליות אש. שמים אותם בפה ואז יורקים אש. צריך לדעת איך לשים אותן כי אחרת הן יכולות להחליק לך לבטן. בפלסטלינה יש אינסוף גחליליות כאלה. רק צריך לדעת לקטוף אותן.

רוג'ר : אין כזה דבר גחליליות אש ואתה לא יודע לירוק אש.

יסה : בטח שאני יודע! בפלסטלינה כל ילד יודע לירוק אש. אפילו הבנות יודעות. אבל הבנות לא טובות כמו הבנים ובגלל זה חלק מהן עם קרחת כי נשרף להן כל השיער בראש, בלוואל ציי, הן מה זה מכוערות. טוב, לא כולן. אם היה לי גחליליות אש הייתי מראה לך... או אם היה לי בנזין.

רוג'ר : רק אצל החיילים יש בנזין.

יסה : צודק! רעיון מעולה! אפשר לגנוב בנזין מהגיפ של החיילים ואז אראה לך.

רוג'ר : אין סיכוי!

יסה : אל תדאג, בלוואל ציי, אני אעשה את זה. אתה רק תעמוד בצד ותצעק אם מישהו מגיע. זה גם יהיה המבחן שלך!

רוג'ר : איזה מבחן?

יסה : מבחן אומץ! אם תצליח, אכתיר אותך לאביר הממלכה ואגלה לך את התוכנית הסודית שלי.

רוג'ר : אנחנו לא יכולים לעשות את זה. זה ממש מסוכן!

יסה : לך יש הורים שמחליטים בשבילך מה מותר ומה אסור, אבל אני חופשי, אני יכול לעשות מה שבא לי.

רוג'ר : אני גם יכול לעשות מה שבא לי.

יסה : אז תבוא איתי.

רוג'ר : זה רעיון טיפשי!

יסה : פשוט תגיד שאתה מפחד, וזהו!

רוג'ר : אני לא מפחד!

יסה : אתה כן.

רוג'ר : אני לא!

יסה : אז תבוא.

רוג'ר : לא רוצה!

יסה : כי אתה מפחד.

רוג'ר : ואם יתפסו אותי?

יסה : אז תגיד שהתבלבלת בדרך. לך הם לא יעשו כלום, אתה נוצרי.

רוג'ר : ואם הם יתפסו אותך?

יסה : אז אני אגיד שהגולה שלי התגלגלה מתחת לגיפ או שבלוואל צ"י אני אתן להם בעיטה בשוק כמו שדוד שלי לימד אותי. אתה רוצה שאראה לך איך אני יורק אש או לא?

רוג'ר : כן.

יסה : אז קדימה, לכיכר החיילים! (יסה פונה לכיוון היציאה) אתה בא? (יסה יוצאת בריצה ורוג'ר אחריה)

תמונה חמישית:

יסה : השטח פנוי!

(יסה מתחילה לרוץ, רוג'ר אחריה)

רוג'ר : (לקהל) יסה רץ ואני אחריו.

יסה : קדימה רוג'ר תגביר קצב!

רוג'ר : (לקהל) הוא מדלג בין השלוליות ואני אחריו. (ליסה) חסום פה!

יסה : נטפס על הגג הזה. תעשה לי סולם גנבים! (יסה מטפסת ראשונה ורוג'ר אחריה)

רוג'ר : איזה גובה

יסה : עכשיו מהגג הזה לגג הזה!

(הם קופצים)

יחד : בלאוול צ'י!

(יסה מועדת ורוג'ר תופס אותה)

רוג'ר : זהירות

יסה : אנחנו קרובים.

(יסה קופצת, רוג'ר אחריה)

רוג'ר : (לקהל) ידעתי שאם החיילים יבחינו שאני לבוש בבגדים יפים ויסה לצדי בסמרטוטים מרופטים, הם מיד יבינו שמהו לא בסדר ויתפסו אותנו. מה יקרה אם יגלו את התוכנית שלנו? הלב שלי דפק במהירות ובעוצמה כזאת שיכולתי לשמוע כל פעימה ופעימה.

יסה : הגענו!

רוג'ר : (לקהל) כיכר החיילים. בכיכר עומדים -

יסה : (משקיפה על הכיכר) חמישה חיילים חמושים ואיתם שתי נשים צעירות. אתה תסיח את דעתם בזמן שאני אתגנב.

רוג'ר : אבל מה להגיד להם?

יסה : אתה כבר תדע, ואם חייל רואה אותי אז תשרוק.

רוג'ר : אני לא יודע לשרוק.

יסה : אז תצעק.

רוג'ר : מה לצעוק?

יסה : בלוואל צ'י.

רוג'ר : בלוואל צ'י!

יסה : אתה לא אומר את זה נכון! בלוואל צ'י, עם דגש על הצ'י.

רוג'ר : בלוואל צ'י, בלוואל צ'י, בלוואל צ'י!

יסה : לבריאות! ותזכור - אם תופסים אותנו, אתה לא אומר כלום!

רוג'ר : כלום!

יסה : רוג'ה?

רוג'ר : מה?

יסה : אתה אמיץ! (הולכת לכיוון הגיפ)

רוג'ר : (עוצר אותה) יסה... אתה באמת לא פוחד?

יסה : בטח שכן! כולם פוחדים ממשו.

רוג'ר : אז אולי בכל זאת נוותר על זה?

(יסה מתעלמת מדבריו ומתגנבת לגיפ)

רוג'ר : ניסיתי לעצור אותו אבל הוא כבר הלך. בזמן שיסה התגנב אל הגיפ התקרבת לחיילים בכיכר. רעדתי מפחד. נגשתי אל אחת הבנות –

(בהולנדית) "Hallo, waar is Kobe Street?" שאלתי אותה איפה זה רחוב קובה. היא ליטפה לי את הראש ואמרה לאחד החיילים כמה אני דומה לו, אז אמרתי לה –

"De soldaat en ik zijn broers" שהחייל ואני אחים וכולם צחקו. בזווית העין ראיתי איך יסה מתגנב כמו עכבר קטן ואף אחד לא שם לב אליו. המשכתי לצחוק עם החיילים עד שפתאום

קצין נאצי (המוסיקאי) : (בגרמנית) HALT! (תרגום : עצור!)

רוג'ר : מהצד השני של הכיכר הגיח קצין נאצי שראה את יסה. יסה קפא במקום. שאר החיילים גם ראו אותו, עוד רגע ויסה בידיים שלהם, לא ידעתי מה לעשות. רציתי לצעוק בלואל ציי, אבל מרוב בהלה לא יצא לי שום קול. ואז ברגע אחד עשיתי להם הצגה שלמה. (רוג'ר מתעלף בסלואו-מושן) שתי הבנות חשבו שהתעלפתי וקראו לשאר החיילים לעזור להן. כולם עמדו סביבי וניסו לעזור.

קצין נאצי (המוסיקאי) : (בגרמנית) Kind Bist du Ordnung? Wach auf (תרגום : ילד, אתה בסדר? תתעורר!)

רוג'ר : רק אחרי שהייתי משוכנע שיסה הסתלק פקחתי עיניים. התרוממתי, הודיתי להם וברחתי משם הכי מהר שאני יכול.

(רוג'ר הולך לכיוון ממנו בא עם יסה)

יסה : אחריי!

תמונה שישית:

(השניים נכנסים למרתף נרגשים ומתנשפים)

יסה : הצלחנו, רוג'ה! בזכותך! עוד רגע והיו תופסים אותי (עושה הצגה של רוג'ר מתעלף) "יש לי סחרחורת!" אני לא מכיר אף אחד שהיה ממציא כזאת תכנית ברגע! גם חכם וגם אמיץ!

רוג'ר : אני?

יסה : אלא מי?

רוג'ר : אז הבאת בנזין?

יסה : בטח! וגם פינצ'רתי להם את הגלגל!

רוג'ר : למה עשית את זה?!

יסה : ככה הנאצים לא יכולים להיכנס למזרח השחור ולקחת עוד אנשים.

רוג'ר : אתה לא נורמלי!

יסה : אמרתי לך רוג'ה, אל תפחד מהחיילים, בלאוול צ'י, הם טיפשים.

רוג'ר : ואם יתפסו אותך?

יסה : לא יתפסו אותי, אף פעם לא יתפסו אותי.

רוג'ר : ואם כן?

יסה : אז אתה תציל אותי, כמו עכשיו.

רוג'ר : אני רק ילד.

יסה : הילד הכי אמיץ שאני מכיר! לוחם אמת. ועכשיו אחרי שהוכחת את עצמך אני יכול לספר לך על התוכנית שלי.

רוג'ר : התוכנית הסודית?

יסה : סודית! סודית! סודית! (רגע) אנחנו נכין פצצה ונזרוק אותה על מחסן הנשק של החיילים. פצצה אמתית שתרעיד את כל הולנד!

רוג'יר : אנחנו?!

יסה : כן, אתה ואני.

רוג'יר : למה שנעשה דבר כזה?

יסה : כי אם לא יהיה להם נשק, המלחמה תיגמר!

רוג'יר : איך נכין פצצה?

יסה : זה לא פשוט! אם היה לי גחליליות אש או גרגירי געש, הייתי מכין פצצה בלי בעיה, אבל בלוואל צ'י, כאן אין כלום. אל תדאג... אני כבר אחשוב על משהו. אתה תעזור לי. נכון, רוג'יה? (רוג'יר לא עונה) נכון?

רוג'יר : בלוואל צ'י, הנסיך יסה, אני איתך!

יסה : תכרע ברך, רוג'יה. קדימה, עשה כדבריי!

(רוג'יר כורע ברך ויסה מעניקה לו תואר אבירות)

יסה : על הגבורה שהפגנת היום ואומץ לבך מוענק לך תואר אביר של ממלכת פלסטלינה. מהיום אתה האביר רוג'יה!

רוג'יר : (מתקן) רוג'יררר. עם ריש.

יסה : כן. ועכשיו אראה לך עכשיו איך אני יורק אש!

מערכה שנייה:

תמונה ראשונה:

רוג'יר : (לקהל) בגלל המלחמה סגרו את כל בתי-הספר בעיר. מזל שבשעות הצהריים הרשו לנו לשחק בחוץ וככה יכולתי לבקר את הנסיך, לפחות כמה שעות בכל יום.

(יסה ורוג'יר במרתף של יסה)

יסה : בפלסטלינה יש 1,280 ארמונות וכל ארמון הוא מיוחד במינו.

רוג'יר : (לקהל) אהבתי להקשיב לסיפורים שלו על ממלכת פלסטלינה ולראות איך הוא בולע בתיאבון את האוכל הטעים שאימא שלי בישלה והייתי מברייח עבורו.

יסה : אחרי המלחמה, אתה תבוא לארמון שלי ואראה לך את כל הממלכה. אפילו נוכל לקחת את המטוס של אבא שלי ולעשות סיבוב בשמיים.

רוג'ר : ומי יהיה הטייס?

יסה : פעם אני ופעם אתה.

רוג'ר : אני?

יסה : זה לא בעיה! אני אלמד אותך כשנהיה במטוס, כמו שאבא שלי לימד אותי.

(יסה משחק עם חיילי צעצוע ומשמיע קולות מלחמה)

רוג'ר : (לקהל) באחד הלילות ראיתי שוב את אבא יוצא מהבית ושאלתי אותו לאן הוא יוצא בשעה כזאת.

האב (מוסיקאי) : תחזור לישון, רוג'ר!

רוג'ר : זה כל כך הכעיס אותי! יש מלחמה בחוץ והוא יוצא מתי שבא לו ומשאיר אותי ואת אימא לבד.

יסה : קדימה להסתער!

רוג'ר : הלוואי ואבא שלי היה גיבור כמו אבא של יסה!

רוג'ר ויסה : פלסטלינה! בלאוול ציי!!!

תמונה שנייה :

(יסה ורוג'ר במרתף. רוג'ר מפתיע עם עוגת יומולדת ונר)

רוג'ר : (מדליקה את הנר) אתה צריך להביע משאלה בלב.

יסה : מה פתאום בלב? בפלסטלינה אומרים שצריך לצעוק את המשאלה שכולם ישמעו ורק ככה היא תתגשם.

רוג'ר : אז מה תבקש? אולי תבקש שאבא שלך יבוא?

יסה : את זה אני לא צריך לבקש, אמרתי לך יש לי יומולדת היום, הוא בטוח יבוא.
(יסה עוצמת עיניים ואומרת בקול) הלוואי שיהיה לי ארמון משוקולד ושהתוכנית של רוג'ר ושלי תתגשם! (מכבה את הנר) ועכשיו אוכלים! (יסה טורפת את העוגה ורוג'ר מסתכל עליה) אתה יודע שבפלסטלינה עכשיו הייתי חוגג יומולדת 107 כי סופרים את השנים אחרת, אבל כאן אני רק בן תשע. (רוג'ר מבחין בחצוצרה בצד המרתף)

רוג'ר : אתה יודע לנגן בחצוצרה?

יסה : היא מקולקלת, אבל אבא שלי יודע. שמרתי אותה במיוחד ליומולדת שלי, שינגן לי.

רוג'ר : אני יכול לנסות לנגן בה?

יסה : בזהירות, טוב? (רוג'ר מנסה ולא מצליח) אמרתי לך, היא מקולקלת. (רוג'ר מנסה שוב ומנגן צלילים קסומים) איך עשית את זה?

רוג'ר : לא יודע, פשוט נשפתי לתוכה.

יסה : תמשיך.

רוג'ר : אני לא באמת יודע.

יסה : תעשה את מה שעשית.

(רוג'ר ממשיך לנגן ויסה רוקדת לצלילי המוסיקה)

רוג'ר : אף פעם לא ראיתי בן שרוקד ככה.

יסה : (במעבר חד) שומן נמרים! זה מה שאנחנו צריכים לפצצה. שומן נמרים! איך שכחתי את מה שאבא שלי הסביר לי?

רוג'ר : (קוטע אותו) יסה, אתה באמת חושב שהוא יבוא?

יסה : מי?

רוג'ר : אבא שלך!

יסה : אמרתי לך, הוא יגיע במטוס שלו.

רוג'ר : איך הוא יידע שאתה כאן?

יסה : כי כאן למעלה היה הבית שלנו.

רוג'ר : באמת?

יסה : כן, עד שהגיעו החיילים והרסו הכול.

רוג'ר : ומה קרה אחר כך?

יסה : לא רוצה לדבר על זה.

רוג'ר : למה?

יסה : כי ככה.

רוג'יר : יסה, אולי תתחבא אצלי בחדר.

יסה : אבל אני אומר לך שאבא שלי מגיע הלילה, אני לא יכול סתם ככה ללכת מפה.

רוג'יר : כולם אומרים שעוד מעט יפציצו את המזרח השחור ולא יישאר כאן כלום.

יסה : אני חייב לחכות לאבא שלי!

רוג'יר : איך הוא בדיוק אמור להגיע לפה? החיילים יראו אותו.

יסה : מה קרה לך? בלוואל ציי, אבא שלי חכם, הוא יקפוץ עם מצנח מהמטוס וינחת ישר כאן.

רוג'יר : אה, באמת? הוא ינחת כאן? ממש כאן? איפה, כאן? אולי כאן? כאן?

יסה : כן, כאן!

רוג'יר : די, יסה, אתה יודע שהוא לא יבוא.

יסה : מה אמרת?

רוג'יר : לקחו אותו, נכון?

יסה : מי?

רוג'יר : הנאצים. לקחו אותו מפה במשאית כמו שלוקחים את כל היהודים.

יסה : תפסיק להגיד את זה, אתה מעצבן אותי!

רוג'יר : אני רק רוצה לעזור.

יסה : אני לא צריך את העזרה שלך!

רוג'יר : (מתעצבן ופונה לעבר היציאה) לא צריך!

יסה : הלילה אבא שלי יבוא והוא ינגן בחצוצרה שלו. אתה תשמע אותו מנגן אפילו

מהחדר שלך. כשאבא שלי מנגן כולם מתחילים לבכות. אפילו החיילים הגרמנים

יבכו. ואז הוא ייקח אותי במטוס שלו ונזרוק את הפצצה על מחסן הנשק של

החיילים - בלעדיך. אתה תראה. בכל הולנד ישמעו את הפיצוץ!

תמונה שלישית:

רוג'יר : כשהגעתי הביתה ראיתי את אימא בוכה ואבא מחבק ומנשק אותה. זאת

הייתה הפעם הראשונה שראיתי אותם מתנשקים מאז שהתחילה המלחמה. הם לא

שמו לב שאני שם. אבא אמר לאימא שבקרוב הנאצים יכנסו למזרח השחור וייקחו את כולם ובגלל זה הוא חייב להבריח עוד אנשים. להבריח עוד אנשים? ואז הבנתי - בגלל זה הוא יוצא בלילות... הוא מציל אנשים! אבא שלי גיבור! הוא גם גיבור! אני חייב לספר לו על יסה, אולי הוא יציל גם אותו. (רגע) אבל נשבעתי ליסה שלא אספר כלום. בלילה, שאלתי את אבא - החיילים לוקחים גם את הילדים? האב (המוסיקאי): כן, הם לוקחים את כולם. רוג'ר: אני חייב לשכנע את יסה שייתן לי לעזור לו. יסה: אני חייב להשיג שומן נמרים בשביל שהפצצה תהיה יותר חזקה! רוג'ר (לקהל): אחרת הם ייקחו גם אותו.

תמונה רביעית:

(רוג'ר ויסה במחבוא)

יסה: לעזאזל אין לי שומן נמרים!

רוג'ר: אתה באמת חושב שהיא תתפוצץ?

יסה: שמתי בבקבוק מיץ סרפד, כפית כסופה מומסת, נגיעות של אדמה שחורה, את כל ראשי הגפרורים שהיו לי, את כל הנרות ועוד מלא דברים מיוחדים שעושים אש ואתה שואל אם היא תתפוצץ? זה בטוח יצליח.

רוג'ר: התוכנית שלנו לא מוכנה.

יסה: בטח שכן! אתה חושב ששכחתי משהו?

רוג'ר: תקשיב לי, יסה, אם תבוא איתי אבא שלי יעזור לך.

יסה: אני עושה את זה אתך או בלעדיך, רוג'ה.

רוג'ר: רוג'ררר

(יסה יוצאת ורוג'ר אחריה)

תמונה חמישית:

(תצפית על בית החיילים)

יסה : תראה אותם, יושבים וצוחקים, אוכלים קותלי חזיר ומקשיבים למוזיקה. אחר כך הם הולכים למזרח השחור ויורים בכל דבר שזז, גם בַּקְלָבִים הם יורים. רוג'יה, נדליק, נזרוק ונברח. מוכן?

רוג'יר : כן, אני מוכן.

יסה + רוג'יר : בל – וואל - צ'י.

(רוג'יר מבעיר את פיסת הבד והם זורקים יחד את הבקבוק)

יסה : תפוס מחסה!

רוג'יר : אין כלום.

יסה : חכה.

רוג'יר : למה אין רעש של פיצוץ?

יסה : תן לזה עוד כמה שניות.

רוג'יר : זה לא עבד!

יסה : זה לא יכול להיות, זה חייב להצליח.

רוג'יר : אמרתי לך, יסה, אנחנו לא באמת יודעים להכין פצצות אנחנו רק ילדים. בוא נברח מכאן.

יסה : זה לא יכול להיות, זה חייב לעבוד. אני הולך לשם.

רוג'יר : אין סיכוי, אני לא נותן לך ללכת לשם.

(בין השניים מתפתח מאבק עד שלפתע נשמע פיצוץ עז)

יסה : הצלחנו רוג'יה, בלוואל צ'י, אנחנו הצלחנו!

רוג'יר : אבל איך?

יסה : אמרתי לך שזה יצליח, רוג'יה? אמרתי לך!

(נשמעת אזעקה)

רוג'יר : קדימה, יסה, חייבים לברוח.

יסה : רוץ הביתה, רוג'יה, הצלחנו! נצחנו את החיילים!

רוג'יר : אתה לא יכול ללכת עכשיו למזרח השחור, החיילים יבואו לשם.

יסה : לך הביתה, רוג'ה! רוץ הביתה!

(כל אחד רץ לכיוון אחר)

תמונה שישית:

רוג'ר : הגעתי הביתה מתנשף ונרגש, לא האמנתי שבאמת הצלחנו. אבא חיבק אותי חזק ואמר שהפציצו את מחסן הנשק ויכולתי להיפגע. "זה אנחנו, אבא! אני ויסה... הנסיך יסה! הוא עשה את הפיצוץ הגדול!"

האב (המוסיקאי) : מי זה יסה? על איזה נסיך אתה מדבר?

רוג'ר : לא רציתי לגלות, אבל אבא אמר שאם אני רוצה לעזור ליסה אני חייב לספר להם הכול עכשיו. התחלתי לבכות וספרתי להם על פלסטלינה, על גחליליות האש, גרגירי הגעש, האנשים שמנגנים על צרצרים, על הבנוזין שגנבנו והפצצה שהכנו וזרקנו על מחסן הנשק של החיילים. אני יודע שנשבעתי שלא אגלה, אבל הייתי חייב. יסה במזרח השחור, לבד, כל החיילים יכנסו לשם עכשיו. אבא, אתה תעזור לי להציל אותנו, נכון?

האב (המוסיקאי) : אני מצטער, רוג'ר. אין כבר מה לעשות.

מערכה שלישית:

תמונה ראשונה:

(מספר ימים לאחר הפיצוץ. רוג'ר יושב לבדו. לפתע מופיעה יסה)

יסה : בלוואל ציי!

רוג'ר : יסה... אתה חי! אבל איך? עבר המון זמן מהפיצוץ הגדול.

יסה : חתיכת פיצוץ זה היה!

רוג'ר : הייתי בטוח שקרה לך משהו.

יסה : אמרתי לך, רוג'ה, אין לך מה לדאוג! הפצצות ברחו ממני. באתי להיפרד.

רוג'ר : לאן תלך?

יסה : לפלסטלינה

רוג'יה : אבא שלי מחביא לפעמים אנשים אצלנו בבית ועוזר להם, הוא יוכל לעזור גם לך. קדימה, אתה בא איתי!

(רוג'יר חוטף מיסה את המזוודה, היא נפתחת ונופלת ממנה שמלה)

רוג'יר : יסה, למה יש לך שמלה במזוודה? (רגע) אתה בת?!

(רגע)

יסה : אבא שלי אמר לי שאם החיילים ידעו שאני בת הם עלולים לפגוע בי. התכוונתי לספר לך אבל כבר לא ידעתי איך...

רוג'יר : איך קוראים לך בכלל?

יסה : יסי. (רוג'יר מפנה גב ליסה) אתה בוכה רוג'יה? בניס לא בוכים. אל תדאג, אנחנו עוד נפגש, אולי באביב או בסתיו...

רוג'יר : איך אסתדר בלעדייך?

יסה : אתה תסתדר כי אתה גם חכם וגם אמיץ

רוג'יר : כן... אני אביר...

יסה : נכון, אתה האביר של פלסטלינה! יום יבוא רוג'יה, אתה תגדל ואז אתה תתחתן.

רוג'יר : לא רוצה להיות גדול, אני רוצה להיות איתך, כאן ועכשיו.

יסה : תקשיב לי, רוג'יה, אתה תתחתן עם ילדה. ילדה שיודעת לירוק אש.

רוג'יר : ילדה מפלסטלינה?

יסה : כן, נסיכה. (יסי שולפת את המצית מהכיס שלה) זאת מתנה ממני לאוסף שלך.

רוג'יר : (קורא את מה שחרוט על המצית) " **בולין הנגן ויסי היפה שלי**". בולין הנגן?

יסה : אבא שלי.

(מתחילה לשיר את שיר הבלוואל צ'י ורוג'יר מצטרף)

בלוואל צ'י - זה עושה אותי שמח

בלוואל צ'י - אני פתאום זורח

בלוואל צ'י - אני מרגיש שזה....

(רוג'ר נותן לה נשיקה. יסי מתרחקת ממנו)

רוג'ר: יסי, תשמרי על עצמך!

יסה: (מרחוק) אל תדאג לי, רוג'ה... (מתקנת) רוג'ררר. אני אחזור עם המטוס שלי.
אתה תראה, אני אחזור. (יסה יוצאת)

תמונה חמישית:

רוג'ר: במקום שבו היה המזרח השחור בנו כבר בניינים חדשים וגבוהים. משחקים שם ילדים שלא יודעים כלום על כל מה שקרה שם. אבא אמר שהנאצים לא השאירו אף אחד במזרח השחור וכולם נשלחו ברכבות למחנות. אבל אבא לא הכיר את יסי כמוני. אני תמיד הייתי ועדיין משוכנע שהיא הצליחה להערים עליהם ולברוח.

כשגדלתי ונהייתי לגבר, הוזמנתי לבוא לטקס קבלת אות חסיד אומות העולם בשם אבי על כך שהציל יהודים בזמן המלחמה והיה לוחם במחתרת ההולנדית. טסתי במטוס והגעתי לארץ ישראל, או כמו שקראו לה פעם - פלשתינה. קיוויתי שאמצא שם את יסי. אולי לשם היא התכוונה כשקראה לה 'ממלכת פלסטלינה'. לא מצאתי אותה. גם לא ראיתי שם גחליליות אש וגרגירי געש או אנשים שמנגנים על צרצרים. כנראה שבאמת יש מקום כזה 'ממלכת פלסטלינה' ושם היא נמצאת, יסי הנסיכה שלי, בלוואל צ'י, אני בטוח, שם היא נמצאת.

סוף